

Csató István újra indul

A Derecskei Hírek értesülései szerint Csató István úgy döntött, hogy újra indul a polgármesteri címért az októberi helyhatósági választásokon. Polgármester úr a hírt megalapozottnak nevezte, mondván: ezt a kérdést év eleje óta már többen feltették nekem. Eddig azt válaszoltam, hogy van még idő gondolkodni. Úgy érzem, eljött a döntés ideje. Igen, indulok a választáson. Ha a lakosság megválaszt, szeretném tovább folytatni azt a munkát, azokat a fejlesztéseket, amelyeket a képviselő-testülettel elkezdünk.

Meghívó

Szeretettel meghívjuk Derecske város valamennyi lakóját az augusztus 19-én 18 órától a művelődési központ nagyertermében az augusztus 20-i állami ünnep tiszteletére megrendezendő városi ünnepségre.

Lomtalanítás

Derecske város polgármesteri hivatala értesíti a lakosságot, hogy a debreceni AKSD Kft. augusztus 10-11-én hétfőn, illetve kedden háztartási hulladék-szállítással egyidőben lomtalanítást végez városunkban. Az említett napokon az utcákra kihelyezett szeméttárolók mellé kell elhelyezni mindazon egyéb szemetet – elsősorban nagyméretű berendezési tárgyakat, lomokat, bútorokat, háztartási berendezéseket, készülékeket stb. –, amelyek az ingatlanokon feleslegesen felhalmozódtak.

A lomtalanításért külön térítési díjat a szolgáltató nem számol fel. Tilos a lomtalanításkor veszélyes hulladékot – állati tetem, trágya, sár, fertőző- vagy robbanásveszélyes anyag – a közterületre kihelyezni. Kérjük a lakosság szíves közreműködését.

„Az év táncosa”

Tarr Eszter, a Bocskai-iskola 1. osztályos tanulója (felvételiútkön) kapta meg az idei évben első ízben kiadott, „Az év táncosa” címet és az azzal járó vándorserleget. A tehetséges ifjú hölgy egyébként két éve a Cibri-csoport tagja

Fotó: Magánarchívum

„Amíg csak lehetséges, szeretnék focizni”

BENÉNÉ KASZÁS ERIKA

A tízéves focista, Fogarasi Imre első nemzetközi megmérettetése Párizsban volt, ahová a debreceni Olasz Focisuli válogatottjának tagjaként utazott. Az út-
ra édesapja is elkísérte.

A szőke, huncut szemű focistapalántának nem kenyerre a sok beszéd. Kezdetben inkább édesanyja, Fogarasiné Tamási Piroska válaszol kérdéseimre. Tőle tudom meg, hogy fia első osztályos kora óta foglalkozik komolyan a futballal. Derecskén Száraz Csaba, Fogarasi István és Makleit Tibor volt az edzője. A szülők tehetséges gyermeküket nyolcéves korától járatták Debrecenbe, az Olasz Focisuli edzéseire. Edzője Hegedűs Gábor. Az átigazolás után is tovább erősíti azonban Derecske gyermekcsapatát, illetve iskoláját, a József Attila Általános Iskola válogatottját.

Szőke, huncut szemű és nem kenyerre a sok beszéd

– Iskola, edzések, meccsek, utazások... Nem fárasztó?

– Nem. Nagyon szeretek edzésre járni. A bizonyítványom is jó lett, a szüleim meg voltak elégedve velem.

– A csapatban melyik a kedvenc posztod?

– Csatár szeretek lenni, de szoktam balhátvédként, középpályásként, beállósként is

segíteni a csapatot. Szerintem a beállós feladata a legnehezebb, mert pontosan kell indítania.

– Mennyi ideig voltál Párizsban? Kikkel játszottatok?

– Egy hétre hívtak meg bennünket, a tornán huszon-négy csapat vett részt. Mi az olaszokkal, lengyelekkel és a franciákkal kerültünk egy

csoportba. Összesen nyolc meccset játszottunk és hetedik lettünk.

– Hogyan értékeled a csapat teljesítményét?

– A nyolc mérkőzés mérlege: négy győzelem, három döntetlen, egy vereség. Összesen egy gólt kaptunk, és csoportelsőként jutottunk tovább. Sajnos, a kimaradt büntetők és a szerencse hiánya miatt az első négybe nem jutottunk be. Azért elégedett vagyok, az edzőnk megdicsért minket.

– Mi volt a legnagyobb élményed Párizsban?

– Az, hogy ott lehettem. Láttam a Notre-Dame-ot, az Eiffel-tornyot, a diadalívet. Megismerkedtünk francia fiatalokkal, és „lett” egy igazi barátom, aki francia. A francia ételeket is megszerettem, csak a csigát nem ettem meg. Jó lenne egyszer visszazsámmenni...

– További terveid?

– Amíg csak lehetséges, szeretnék focizni.

A tábor végére „összeállt” a tyukodi verbunk

CSÍK ISTVÁNNÉ

A Bocskai István Általános és Zeneiskola Cibri népi táncgyűttese július 2-től 10-ig negyvenkét gyermekkel táncos szaktáborozáson vett részt Belpátfalván.

A szülők pénzbeli és étkezési nyersanyagokban nyújtott hozzájárulása mellett a helyi önkormányzat, Csató István polgármester úr, valamint a gyermek- és ifjúsági alapprogram titkársága jelentős pénzüsszeggel támogatták a munkát. Külső segítőként Békési Károly, Nagy Károly és Sipos Gábor száraztészta-készítményeket adományoztak, Szöllősi Imre

igazgató úr az iskolai konyha kiváló szakácsait bocsátotta rendelkezésünkre.

A résztvevők az e korosztály részére nem könnyű szatmári táncrendet sajátították el Keveházi Tamás és Csenedő Éva, a debreceni Hajdú táncgyűttese kiváló táncosai elismerést érdemlő munkája nyomán. A tábor végére a tanultakból „összeállt” a tyukodi verbunk, valamint a lassú és friss csárdás. A komoly munka mellett emlékeztetés egri, mezőkövesdi kirándulásokra, táncházra és diszkóra, nyári farsangra, sportprogramokra, gyöngyfüzésre, origami foglalkozásra és záró táborúti estre került sor.

Az egri panoptikumban Gárdonyi alakja előtt

Az őstermelő is adóalany

Bizonytalanságot tapasztalunk az őstermelői igazolvánnyal rendelkezők körében az iparüzési adókötelezettséget illetően. Felvetődött ebben a körben, hogy a mezőgazdasági őstermelői igazolvánnyal rendelkezők alanyai-e az iparüzési adónak?

A helyi adókról szóló 1990. évi C törvény 35. paragrafusának (2) bekezdése értelmében a helyi iparüzési adó alanya a vállalkozó. A törvény 52. paragrafusának 26. pontja szerint – többek között – vállalkozónak minősül a mezőgazdasági termelést és az ahhoz kapcsolódó szolgáltatást végző magán-személy is. A mezőgazdasági őstermelő mint mezőgazdasági termelést folytató magánszemély tehát alanya a helyi iparüzési adónak.

A Derecske város önkor-

mányzatának az iparüzési adóról szóló módosított 4/1995. (XII. 28.) KT. számú rendelete alapján az 1 000 000 forintot elérő vagy meghaladó (áfa nélküli) árbevétel adóköteles. Kérjük azokat az őstermelőket, akik az ide vonatkozó jogszabályokat nem így értelmezték és éves árbevételük elérte az egymillió forintot, de adóbevallást az önkormányzati adóhatósághoz eddig nem nyújtottak be, hogy azt haladéktalanul pótolják.

Az adóhatóság az így benyújtott adóbevallások alapján az adómegállapítások során figyelembe veszi a mulasztás körülményeit és méltányosan jár el. Az adóbevallásokat a helyi adóhatóságnál lehet beszerezni és kitöltve ugyanott kell leadni. További tájékoztatást az adózással kapcsolatosan a helyi adóhatóság ad.

A Fidesz-MPP Derecskén

A Fidesz-MPP derecskei szervezete harminchárom tag részvételével június 11-én tartotta alakuló ülését a Kristály étteremben. Az ülésen részt vett Hajdú-Bihar megye négy fideszes országgyűlési képviselője: Kósa Lajos, Halász János, Márton Attila és Vitányi István. Köszönetet mondtak azoknak a derecskei polgároknak, akik szavazataikkal pártjukat támogatták

az országgyűlési választásokon, hozzájárulván a Fidesz győzelméhez. A helyi alapszervezeti tagok elnöknek Dajnoki Józsefet, alelnököknek Horváth Sándornét és Szabó Mihálynét választották. Legfontosabb céljuknak a párt országos programjának megfelelő helyi program kidolgozását és a helyhatósági választásokra való felkészülést jelölték meg.

„Csúszik” a sorozat

A „Hogy érzi magát Derecskén?” című sorozatunk következő érintettjeként Radó Imre gyógyszerészhez gurult a képzeletbeli labda.

A Radó úrral történt időpont-egyeztetésnek

megfelelően közöljük, hogy a sorozat ezen része technikai okok miatt egy hónappal később, a Derecskei Hírek szeptemberi számában jelenik majd meg. Olvasóink megértését kérjük.

ANYAKÖNYVI HÍREK

Születtek

05. 31.: Varró Bernadett (Varró János–Lakatos Judit).
06. 13.: Erdei Anita (Erdei Zoltán–Szondi Anita).
06. 16.: Szőke Petra (Szőke Gyula–Csiszár Vanda).
06. 24.: Csató Ádám (Csató Zsolt–Áros Ildikó).
06. 27.: Vadász Szabina (Vadász Tibor–Fehér Anikó).
07. 03.: Békési Bianka (Békési László–Békési Gizella).
07. 12.: Szabó Vivien (Szabó Imre–Arany Andrea).

Házasságot kötöttek

07. 11.: Csuka Lajos–Kiss Hajnalka.
07. 25.: Szabó Károly–Halasi Ágnes.

Elhunytak

06. 25.: Seres István (60 éves; Irányi D. u. 7.).
06. 25.: Farkas Albertné (80; Arany J. u. 73.).
06. 26.: Arany Margit (54; Morgó-tanya 1.).
06. 30.: Faragó Istvánné (85; Szív u. 1.).
07. 02.: Oláh Józsefné (67; Árpád u. 5.).
07. 08.: Sipos András (48; Rákóczi u. 84.).
07. 15.: Szabó Sándorné (87; Nyugati u. 4.).
07. 19.: Széplaki Gyula (48; Köztársaság u. 38.).
07. 20.: Vadász Mihályné (91; Akácfa u. 7.).

Könyvtári hírek

A könyvtár augusztus 22-ig nyári nyitva tartás (keddtől péntekig 9–12 és 13–17, szombaton 8–12 óráig), augusztus 25-től pedig a megszokott nyitva tartás (keddtől péntekig 9–17, szombaton 8–12 óráig) szerint várja régi és új olvasóit.

Könyvtárunk a Nemzeti Kulturális Alaphoz benyújtott pályázatán ifjúsági és gyermekkönyvek gyarapítására 75 ezer forint, videofilm-állomány bővítésére 60 ezer forint támogatást nyert.

A művelődési központ takarítás miatt augusztus 3-tól 16-ig zárva.

Gazdag termés a művésztelepen

Bezárta kapuit a negyedik alkalommal megrendezett grafikai művésztelep, melyen tizenkét alkotó vett részt s harmincnolc alkotás született. A képekből rendezett záró kiállításon Vitéz Ferenc költő, újságíró vállalkozott a mini tárlatvezetésre.

A képek láttán elmondható: szemet gyönyörködte művek születtek, melyek közös gondolkodást tükröznek. A művelődési ház kisgalériájának falain szinte valamennyi műfaj képviselteti magát. Az alkotások fekete-fehér színre képes kifejezni a világ sokszínűségét; dinamika, mozgás tükröződik a képeken. Tamás István, Szilágyi Imre képei gazdagon sokszínűek, de lélekben ott van a tavaly elhunyt Móré Mihály is.

A grafikákon emberi és természeti viszonyok kölcsönhatása figyelhető meg, de groteszk, asszociatív alkotások is megtalálhatók. Fátyol Zoltán, Szilágyiné Kóczián Melinda, Baráth Pál, Szepesi Béla, Orbán János, Vigh István, Subicz István, Szakál Szilvia, L. Ritók Nóra és Burai István képei vegyes technikáról tanúskodnak, a grafika minden válfaját felvonultatják. Az itt készült képek a grafikai telep és a város tulajdonát képezik, végleges elhelyezésükről később intézkednek. A kiállítás szeptemberig látható a művelődési házban.

Felhívás gyomtalanításra

Derecske város önkormányzata – kapcsolódva az országban folyó akcióhoz – kéri a lakosságot, tegyen meg mindent lakókörnyezete gyomtalanításáért. Az elmúlt évek során a város kül- és belterületein rendkívüli módon elszaporodtak a káros gyomnövények. Elsősorban az allergiás megbetegedéseket okozó parlagfű és vadkender.

Az allergiás megbetegedéseknek a megfelelő gyógyszerek szedése nem szab gátat, azt csupán a levegővel terjedő pollenszám radikális csökkentésével lehet meg-nyugtatóan megoldani.

A gyomnövények virágpora hosszú évekig őrzi meg csírázóképeségét, ezzel állandó veszélyt jelent egészségünkre. A veszély elhárítása miatt az önkormányzat kér mindenkit, vegyen részt a gyomtalanítási akcióban, és lakóingatlanaiakon, valamint az előtte lévő közterületeken, bel- és külterületeken, zártkertekben és dűlőútjaik mentén irtsák a gyomokat, főleg az allergiás megbetegedéseket okozó parlagfűvet és vadkendert.

A derecskei Szivárvány Offenburgban járt

BARANYA KÁROLY

Városunk egyik néptáncscsoportja az 1992-es vendégszereplés után újra a francia határ menti német városba látogatott. Berényi Bélától, a művelődési központ igazgatójától azt kérdeztem, milyen alkalomból utazott a ház csoportja Offenburgba.

– Hat éve nagyon jó kapcsolatban vagyunk a magyar származású, ott élő Képes Józseffel. A 75. születésnapja alkalmából rendezett ünnepségre hívta meg a derecskei táncosokat. A jeles napon mintegy kétszáz fős vendégkoszorú tekintette meg a két részletben bemutatott egy-egy órás műsort. Ezen túl öt alkalommal szerepelt a csoport Offenburgban, felléptek Oberschobfeinben a tűzoltóegyesület hetvenöt éves jubileumi ünnepségén és Oberkichenben a szabadtéri színpadon.

Nem volt olcsó

– Mennyibe került a csoport utaztatása?

– Kinntartózkodásunk költségeit a meghívó fedezte. Nekünk így is 850 ezer forintban volt. Szerencsére sokan támogattak minket. Elsősorban a város önkormányzata, a KASZ-COOP Kft és a Szivárvány Hagyományörző Egyesület, mely támogatói jegyeket bocsátott ki erre az alkalomra. Támogatóinknak, segítőknek ezúton is szeretnék köszönetet mondani. Különösen Képes úrnak, aki korát meghazudtoló munkabírással készítette elő számunkra ezt a felejthetetlen tíz napot. Természetesen a résztvevők is hozzájárultak a költségekhez. Az utazó csapatot harminc táncos, négy zenész – a Csüirdöngölő együttes –, két csoportvezető – Kovács Anikó és Békési András –, egy szakács – Szilágyi Mihályné –, egy népi iparművész – Sárközi Béláné – és egy tolmács – Farkas Gyula – alkotta. Elköszért bennünket Csató István polgármester úr is.

– Milyen tapasztalatokkal, élményekkel jöttél haza? – kérdeztem Csató Istvánt.

– Meglepett az a meleg fogadtatás, amit az ott élő magyar és német származású emberektől kaptunk. Ők biztosították a szállást. Három-négy fő volt egy-egy családnál elhelyezve. Házigazdáink féltő gondoskodással törődtek velünk. Néptáncgyűjtésünk fellépéseit mindenhol nagy örömmel fogadták, elismerően szóltak róla. Az első fellépés alkalmából Offenburg város alpolgármestere, valamint a kulturális élet vezetője köszöntötte a derecskeieket. Azt tapasztaltam, hogy a város szép, rendezett. Jelentős parkok, zöldövezetek vannak kiépítve. Az utcákon az aszfalt mellett szinte mindenütt megtalálható a hagyományos térburkoló kő, mely széppé teszi a környezetet. Öröm volt látni a tisztságot, amit az utcákon, az épületekben, üzletekben, lakásokban tapasztaltam. Látuk a szelektív hulladékgyűjtést. Nem szeméthyegyeket halmoznak, hanem újrahasznosítják a hulladék nagy részét. A házak, az ingatlanok szépek, rendezettek. Voltam egy óvodában is, melyet az egyik szülő mutatott meg nekem. Néhány éve alakították ki egy francia laktanyából. Szép az óvoda, de szülőknek sokba is kerül. Legtöbb szülő, hogy az étkezésért ne kelljen fizetni, ebédelni hazaviszi

Táncos lábú lányok...

a gyermekét. Települések közötti kapcsolat ennyi idő alatt nem alakulhatott ki, de nem kizárt, hogy valamely Offenburg környéki kisebb településsel a kapcsolat létrejön.

Családoknál laktak

Kellemes társaságban folytatom tovább a beszélgetést. Partnereim a Szivárvány öt tagja, Mészáros Gyöngyi, Buzga Blanka, Bujdosó Nóra, Kovács Kinga és Gyönyörű Róbert.

Gyöngyi: – Június 14-től 24-ig mindennap négy órát próbáltunk. Mint kiderült, megérte. Kétórás műsort, tízennégy táncot állítottunk össze.

Blanka: – Eleinte nehezen viseltük a gyűrődést a megelőző hosszabb szünet után.

– Milyen volt az út?

Nóri: – Hosszú. Különösen odafelé. Menetben négy órát töltöttünk Bécsben. A hazafelé vezető utat pedig átaludtuk. A busz kényelmes volt, még videofilmet is nézhetünk.

– Családoknál voltatok elhelyezve. Mit tapasztaltál?

Kinga: – Magyar családnál laktam, Kása Pista bácsiéknál. Nagyon rendesek voltak. A reggeliről, vacsoráról ők gondoskodtak. Elvittek kínai étterembe is. A leve nem ízlett, de a pekingi kacsa finom volt. Búcsúzóul megajándékoztak minket. Én egy hátizsákot és kabalát kaptam.

– Melyik fellépés volt a legemlékezetesebb?

Róbert: – Mikor a templom melletti teremben léptünk fel Józsi bácsi születésnapján. A szereplés előtt kézenfogva, énekelve adtuk át az ajándékot vendéglátóknak.

... és fiúk a német flaszteren

– Miért volt fontos ez az út számotokra?

Gyöngyi: – A csoportnak vannak olyan tagjai, akik még nem voltak külföldön. Másrészt ez az út összehozta a társaságot.

Blanka: – Megismertük Németországot és az ott élő embereket.

Nóri: – Szerintem a németek szeretik a magyarokat, és a táncunk is nagyon tetszett nekik.

– Mi volt a legemlékezetesebb történet?

Gyöngyi: – Indultunk a Fekete-erdőbe, a Duna forrásához. Freiburgban megálltunk városnézésre. Nagyobb csoportokban szétszéledtünk, hogy két óra múlva találkozzunk. Mindenki időben megérkezett, csak a szakács néni és Sárköziné tanár néni nem. Felfedezőútra indultunk, de akadunk a nyomukra. dő eltelt, a Duna-forrás radt. A freiburgi katedrálványa azonban kárlt minket.

Beérett a közös munka

Békési Andrástól kérdezem: – Szakmai megméretés vagy üdülés volt ez az út az együttes számára?

– Elsősorban szakmai út volt, ami ötvöződött sok szép élménnyel. A csoport tagjai életre szóló emlékekkel gazdagodtak. A közösség formálódása szempontjából is nagy jelentősége volt az utazásnak. A cél, a célért való kemény munka összehozta a társaságot. Nehéz volt végigcsinálnunk a kéthetes próbatervet, amit Ancsával összeállítottunk. Odakinn viszont már nem volt semmi probléma. Számomra az út legpozitívabb tapasztalata pontosan az, hogy a befektetett munka

beérett. Mindenki tudta a dolgát. Mindenki felnőtt módon viselkedett. Érezték, hogy nem magukat, hanem egy várost, egy nemzetet képviselnek.

– Milyenek voltak a kinti fellépések?

– Maximálisan meg voltam elégedve. Felszabadultam, derűsen adták elő, amit tudnak. Külön öröm volt számomra a Derecskei Verbunk osztatlan sikere. Nem okozott gondot, hogy hol színpadon, hol az utcán macskakö-vön kellett táncolni. A csoportunk felkészültségét jelzi, hogy mikor az egyik kulcs-ember, Nagy Laci sajnálatos módon megsérült, egy óra alatt sikerült őt zökkenőmentesen pótolni. Szerepeit át tudták venni mások. A népi együttes velünk lévő tagjai barátok, egyenrangú táncosok voltak. Úgy érzem, jó példát közvetítettek a mieink felé. Csoportvezető társammal, Kovács Anitával nagyszerűen kiegészítettük egymást, neki is rengeteg munkája, eredeti ötlete van e szép sikerek mögött.

A szívükbe zárták...

Farkas Gyulát arra kérem, mondja el, miként élte meg ezt a tíz napot.

„Mindenhhol sikerünk volt. Az előadások után akadtak, akik elragadtatva dicsérték a magyar táncot, a népzeneit, a gyönyörű ruhákat és természetesen a gyerekek tánc tudását. Nagy tetszéssel fogadták azt a kiállítást is, amit Sárközi Béláné rendezett be az előadások helyszínén a saját és más derecskei kézművesek munkáiból. Nem volt egyszerű elmagyarázni a németeknek, mire való a csigacsináló, a karikásosor, vagy mi is az a cifraszúr. Azért jutott idő a hat évvel ezelőtti kapcsolatok felelevenítésére, kirándulásra is. Láttuk Bécs nevezetességeit, Freiburgban a keresztény világ legszebb toronysisakját, a franciaországi Strassbourgban a csodálatos katedrális és az Európa Parlament impozáns, új épületét. Sétálgattunk a Petit France városnegyed hangulatos utcácskaiban, flekken-sütésen vettünk részt a romantikus ortenbergi várkastély rózsakertjében és még folytathatnám az élmények sorát. A legfontosabb, hogy a csoportot szívébe zárta az offenburgi magyar és német közönség.”

Széplaki Gyula

„Mi dolgunk a világon?
Küzdeni erőnk szerint a
legnemesbékért.”

(Vörösmarty Mihály)

Széplaki Gyulára emlékezem és szeretnék emlékeztetni. 1990 októberétől az első szabadon választott önkormányzat képviselő-testületében dolgoztunk együtt. Talán ő sem gondolta, hogy milyen nehéz feladatok előtt áll, a helyi demokrácia megteremtésekor járatlan utat kellett végigjárnunk.

Nyíltsága, egyenessége, határozottsága az önkormányzati munkában is nagy segítségünkre volt.

Ha valaki, akkor ő jól tudta, mi kell a munkahelyteremtéshez. Mint a pénzügyi bizottság elnöke az intézmények, az önkormányzat költségvetésének racionalizálásával teremtett pénzalapot arra, hogy az 1990-től 1994-ig terjedő időszakban a nagy infrastrukturális beruházásokhoz pályázni lehessen, illetve elő lehessen azokat készíteni (telefon-, gázbevezetés, 47-es főút rekonstrukciója, mentőállomás, csatornázás, kabai út).

Igazi demokrata volt, végrehajtotta azokat a jelentős feladatokat is, amelyeket az önkormányzat megszavazott, de ő még nem tartott időszerűnek (sportszarnok, zeneiskola).

Az 1994–1998-as időszakban pár szavazat hiányzott ahhoz, hogy képviselő lehessen. Felkérésre a pénzügyi bizottság külső tagjaként dolgozott egy ideig. Mint „polgár” kiabrándult az önkormányzatok pénzügyi ellehetetlenítése miatt. Ő alkotni szeretett, nem volt helybenjáró.

Polgármesterek és jegyzők váltották egymást, Széplaki Gyula egyike volt azoknak, akik az állandóságot, a folyamatossgot képviselték.

Negyvenhét évesen, igen fiatalon, egy szorgalmas és igényes, a szó legnemesebb értelmében lokálpatrióta távozott közülünk. Ha elhaladunk életműve mellett, akaratlanul is rá fogunk emlékezni.

Berényi Dénes
képviselőtárs

APRÓHÍRDETESEK

SÜRGŐSEN eladó Derecskén, a Téglás u. 5. szám alatti ház ingatlant 320 négyzetgölgel telekkel. Érdeklödni: (54) 410-244, (54) 410-307, 18 óra után.

DERECKSKÉN, a Köztársaság u. 88. III. lépcsőház, I. emeleti, 63 négyzetméteres, 2 és fél szobás lakás garázzsal eladó. Csere is érdekel. Érdeklödni telefonon: (54) 410-344, vagy a helyszínen.

Egy erdélyi apró faluban jártunk

„Nem vagyunk utazási iroda, csupán meg akarjuk osztani lehetőségeinket másokkal. Ottani kapcsolatainkat szeretnénk gyümölcsözővé tenni az itt élők számára. Cél: látni, tanulni, egymáshoz közelebb kerülni.” Ezekkel a sorokkal invitálta útítársait Székelyföldre Fazakas Sándor református lelkipásztor, aki maga is onnan származik.

A négynapos úton valamennyi társadalmi réteg és korosztály képviseltette magát. A szálláshely Erdőcsinád, egy szintizta magyar faluban – Marosvásárhelytől húsz kilométerre – volt az ottani református egyház ifjúsági házában. A kirándulás első állomása Nagyvárad, ahol a barokk stílusban épült székesegyházzal, Szent László szobrával és a kanonok-sorral ismerkedhettek az utasok. Kalotaszeg fővárosában, Bánffyhunyadon a helyi református lelkipásztor feleségének élményszámba menő ismertetését hallhatták a templom történetéről.

Kolozsváron a Szent Mihály-templom, Mátyás király szobra, szülőháza, a Farkas utcai református templom és címergyűjteményének megtekintése következett. A házsongárdi temető elhanyagolt sírjai közt barangolva a magyar történelem nagyjait fedezték fel a sírhantokon: Brassai Sámuel, Koós Károly, Reményik Sándor, Dzsida Jenő, Apáczai-Csere János. A kirándulás második napja székelyföldi körúttal folytatódott: Nyárádremete, Nyárádköszvényes, Szováta. Parajdon 167 lépcsőn ereszkedett le a társaság a sóbányába, ahol légyógyfürdő szolgálja az asztmás betegek gyógyulását.

Korondon, a világhírű fazekasság fellegvárán ajándéktárgyakkal felszerelkezve szálltak buszra az utasok.

Farkaslakán Tamási Áron síremlékét járták körbe, mely Szervátusz Tibor és Jenő alkotása. Székelyudvarhelyen keresztülutazva, Székelykeresztúrra érkezve Gyárfás Endre kastélyudvarán áll

Judit minden létező díjat magával hozott

Szabóné Kiss Judit szerencsésen forgatta a kereket, mert minden létező díjat elnyert a Szerencsekerék játékának június 3-i felvételén. De nézzük, hogyan is jutott el odáig a mindenkivel segítőkész, megnyerő modorú, szimpatikus fiatalasszony.

Négy évvel ezelőtt már jelentkezett játékra, önéletrajzot kellett beküldeni, melyre válasz nem érkezett, de ő nem adta fel. Idén május 22-én éppen ötödik házassági évfordulójukon férje mintegy ajándékként nyújtotta át a meghívót az MTV Kommunikációs Központtól. A meghívó három személyre szólt, de ő „csak” férjével ment fel a játékra június 13-án 16 órára. A felvétel előtt városnézésen voltak, úgy ülték be a játékra, hogy csak nézőként vesznek részt rajta. Legna-

gyobb meglepetésére behívták egy nagy terembe, ahol százharminc játékosnak jelentkezett volt bent. Mindeközben hangulatteremtő szituációba csöppentek: a kommunikációs központ munkatársai viccparádékkal szíporkáltak.

Az első sorsolás eredményeként Judit huszonötödikként bent maradt játékosjelöltnek. Ezután búcsút vettek kísérőiktől, akik beülhettek egy forgatásra, míg a játékosjelöltek intelligenciateszten vettek részt. A teszt első olvasztán Judit megriadt. Olyan kérdések szerepeltek, hogy hányszor nőül egy muzmán, ki tervezte Pesten az Új Vigadó, mi a tőlünk legtávolabbi bolygó neve, vagy mi Japán gyászszíne. A sikeres válaszában sokat segített Juditnak az, hogy rendszeres nézője a Helló, világ! című tévéműsornak, no meg egyéb-

ként is széles érdeklődési köre van. A teszt értékelését végző pszichológusnő közölte, hogy a huszonöt főből kilenc maradt talpon, köztük Judit is.

A következő állomás egy újabb pszichológusnő volt, aki két mássalhangzóból álló feladványokat tartott a jelöltek elé, s gondolkodási idő nélkül kellett a megfejtést bemondani. Ezen a szűrőn újabb három fő esett ki. Az utolsó megmérettetés szintén egy pszichológusnő előtt történt, aki előtt röviden be kellett mutatkozniuk. A szakember közölte, hogy az első tisztelethelyen – aki az azznap pi játék forgatásán Viktor mellett állhat – Judit lesz. Felledhetetlen boldogságot érzett, melyet nem oszthatott meg férjével, mert mennie kellett sminkre és frissítő masszázssra, melyet egy fiatalember végzett. Ezen túlesve

megnézték a forgatás helyszínét, amely méreteivel lenyűgözte Juditot.

Két debreceni hölgy társaságában elkezdődött a forgatás, melyet az érdeklődő közönség az augusztus 13-i adásban láthat. Szabóné a Szerencsekerékben elnyerte a fődíjat, mely kétszemélyes, Korfura szóló utazást jelent, továbbá különdíjként harmincezer forint értékű, négyrészes utazótáskaszettet, valamint a Mezőbankban takeréketben elhelyezett 24 800 forint készpénzt.

Judit büszkén újságolja, hogy eddigi rövid életében először állt mellé a szerencse, pedig lottózik is meg különféle újságok megfjéteit rendszeresen beküldi. Abban biztos, hogy férjével együtt élnek az utazás lehetőségével, ugyanakkor fájó szívvel hagyja itthon imádott kislányát, a hároméves Brigittát.

A keleti régió felzárkóztatásával az EU-ba

NYÍRÓ GIZELLA

Márton Attila, a Fidesz-Magyar Polgári Párt képviselője egyéniben nem, de megyei listán bejutott a parlamentbe, s ezáltal mégiscsak képviseli szűkebb választókerületét.

Márton Attila 1963-ban született Debrecenben, de szüleivel együtt Hajdúszoboszlón él. Most négy év fizetetlen szabadságot vesz igénybe, mert főállású képviselő kíván lenni.

– Képviselő úr! Hogyan élt meg pártja választási győzelmét?

– Elmentem szavazni még a reggeli órákban. Este 7-kor a tévé előtt ültem, 7 óra 02-kor izgatottan kapcsolgtam a tévét és figyeltem az Exit Poll-eredményeket, rögtön éreztem, hogy megnyertük a választásokat. Nagyon kellemes érzés volt, ugyanakkor furcsa is. Valami olyasmi vált valóra, ami eddig számomra misztikusnak tűnt, bekerülni az Ország-

Márton Attila

házba. Amikor felmentünk a parlament alakuló ülésére, a megyei képviselőcsoport együtt utazott. A kilenc fideszes képviselő együtt vonult be a VI. kapun, s bizony nem egyedül voltam, aki először lépte át a Parlament küszöbét.

– Miként szándékszik képviselni a megyét, a választókerületét?

– Megválasztásom óta jó néhány település polgármes-

terével találkoztam már, s örömmel mondhatom, jó munkakapcsolatot tudunk kialakítani pártállástól függetlenül. A velük való beszélgetések meggyőztek a komolyan jelentkező problémákról, melyeket országos szinten kezelni kell. Ilyen a területfejlesztés. Segíteni kívánok a különböző pályázatokon való indulásban, hogy minél több támogatást kapjanak. Ide kívánczik a szennyvízhálózat, a csatornarendszer kiépítése. Nem kevésbé fontos az úthálózat-fejlesztés, -korszerűsítés, ami például Derecskén óriási probléma. Itt jegyzem meg, hogy a Fidesz programjában kiemelt helyen szerepel a keleti régió úthálózatának fejlesztése. Természetesen nem azonnal, de négy éven belül már látható és kézzel fogható eredmények lesznek. A másik nagy terület a mezőgazdaság. Ehhez kapcsolódóan világosan kell látnunk, hogy kétféle struktúra létezik: a szövetkezetek és magángazdaságok. A cél: azokat a szö-

vetkezeteket, amelyek oly módon és struktúrában működnek, hogy a kölcsönös érdekek vezérlik őket, támogatni és erősíteni kell. Van több szövetkezet a körzetben, mely jól és hatékonyan működik, eredményes az érdekvédelem náluk. Azt szeretném, ha az ilyen és ehhez hasonló szövetkezetek szaporodnának, hiszen ezek szolgálják a kistermelők érdekeit is. A cél a megerősítésük, támogatásuk, mert azt látni kell, hogy az Európai Unióhoz való csatlakozás után csak akkor lesz életképes a magyar mezőgazdaság, ha az egységes fellépés és érdekvédelem a legmesszebbmenőkig érvényesül. Ezért amellet, hogy a családi gazdaságban dolgozókat arra ösztönözzük, hogy megmaradjanak, dolgozzanak, szükséges egy hatékony szakmai tanácsadói és érdekvédeleli rendszer kiépítése és megteremtése. Hogy ez hogy fog kialakulni – a mai gazdajegyzői hálózatot keresztül-e – majd az évek során kiderül.

Készüljünk a belvízveszély ellen

Derecske központi területének évszázadokkal ezelőtt a Kálló–Szász–Sáros vízgyűjtő mocsaras vizálasos területe volt. Az idők során ezeket a vizálasos területeket feltöltötték, a város központi részén 2–3 méteres töltésszinten van a jelenlegi terepszint.

Ugyanígy feltöltötték és beépítették azokat a vízgyűjtő területeket is, amelyek biztosították a település csapadék-, belvíztározását, -elvezetését. A régi időkben a mezőgazdasági termeléssel összefüggésben a legtöbb udvaron kútból vették a vizet, ma már a városban az ivóvízhálózatból naponta 1500–1700 köbméter vizet fogyasztanak. Ebből kiépített szennyvízcsatorna vezet el naponta 200 köbmétert, a további 1300 köbméter szennyvízzel pedig fertőzzük a környezetünket. Régen a talajvíz 7–8 méterre volt, most azonban a szennyvíz csupán 1–2

méter mélyen van. Ezen a vidéken az átlagos csapadékmennyiség évi 500–600 milliméter körül szokott alakulni.

A száraz években elhanyagolták a csapadékvíz-elvezető rendszereket, amelynek hátrányait már nagyon érzi a város. Ez év július 28-án este hatalmas mennyiségű csapadék zúdult Derecske kül- és belterületére. Két óra leforgása alatt a keskeny sávban elvonuló fellegből 30–60 milliméter mennyiségű eső hullott, amely elárasztotta a mély fekvésű területeket, sok udvar és melléképület is víz alá került. Az önkormányzat mozgatható szivattyúk üzembehelyezésével sietett a lakosság segítségére, melynek eredményeként a nagyobb károkat sikerült elhárítani. Ez az eset is arra figyelmeztet, hogy meg kell oldani a belvízelvezető rendszer kiépítését, a meglévő hálózat felújítását.

A lakosságnak is kötelessége a saját udvara előtti árokrendszer karbantartásáról gondoskodni. Idén az éves átlagmennyiség csapadék már lehullott, és elképzelhető, hogy további esős évek következnek, amelyekre fel kell készülni. Az önkormányzat megbízásából húsz közmunkás egész évben a csapadékvíz-elvezető rendszer felújításán dolgozik, ami azonban meglehetősen sokba kerül. A város több pályázatot is beadott a területfejlesztési tanácsokhoz belvízelvezetésre, utépítésre, vízhalozatbővítésre, de ebben az évben még egy forint támogatást sem nyújtottak, ezért szűkös pénzügyi lehetőségeink szerint tudjuk csak a belvízelvezetést és egyben a sürgős kommunális feladatokat megoldani. A Bajcsy-Zs. utca környezetének 60 hektáros területére a vízelvezetési terv elkészült, még ez évben megkezdődik a munka kivitelezése.